

Podstawowe Zasady Biblijne

Nowe przymierze

Co to jest przymierze?

W użytku codziennym przymierze opisuje porozumienie między stronami, które zawiera korzyści i obowiązki dla stron oraz kary za nieprzestrzeganie porozumienia. W czasach, gdy spisywane były Pisma, istniała praktyka ofiarowywania zwierzęcia i dzielenia jego ciała na kawałki. Strony zawierające przymierze przechodziły następnie między kawałkami, aby potwierdzić przymierze oraz uznając, że niedotrzymanie umowy z ich strony oznaczało będzie utratę życia. W **Księdze Rodzaju 15,18**, gdzie zostaje wobec Abrahama potwierdzona obietnica dotycząca ziemi, powiedziane jest: *W dniu tym zawarł Pan przymierze z Abramem, mówiąc: Potomstwu twemu daję tę ziemię, od rzeki egipskiej aż do wielkiej rzeki Eufrat (BW)*. Słowo zawarł powinno być tłumaczone *przeciął*. Przy starannym czytaniu tego rozdziału staje się jasnym, że Abraham przechodził między kawałkami kilku ofiar (**ww. 10-11**) i Bóg czynił to samo (**w. 17**; płonąca pochodnią musiał być Duch Boży). Inny przykład tej praktyki znajduje się w **Księdze Jeremiasza 34,18-19**, a w Nowym Testamencie autor **Listu do Hebrajczyków** także wydaje się nawiązywać do tej procedury w **9,15-17**, gdzie dowodzi, że Jezus jest ofiarą przymierza, pośrednikiem, który umarł, aby potwierdzić nowy testament, czyli nowe przymierze.

Przymierza obietnicy

Do zawarcia przymierza konieczne są dwie strony, które składają sobie nawzajem uroczyste obietnice. Pismo często wiąże ze sobą idee przymierzy i obietnic, na przykład **Psalm 105,8-9** czy **Ewangelia Łukasza 1,72-73**. Paweł w **Liście do Efezjan** pisze o *przymierzach obietnicy*, z którymi mogą teraz być związani poganie (**2,12-13**). O ile ze strony Boga nigdy nie dojdzie do niedotrzymania przymierza, ludzie ze swojej strony zawsze zawodzili, z jedynym wyjątkiem Jezusa. To cud, że wielki Bóg niebios uniży się do tego, by zawierać przymierza z błądzącymi ludźmi, i wielu ludzi wiary przyznawało to w swoich modlitwach i nauczaniu, tytułując Wszechmocnego *Bogiem wiernym, dochowującym przymierza, i miłosierdzia (Pwt 7,9 BG; por. Ne 1,5; Dn 9,4)*.

Przykłady przymierzy

- 1 Najwcześniejsze przymierze zostało zawarte w Edenie i była z nim skojarzona ofiara (**Rdz 3,15-21**). Nie jest tutaj nazwane przymierzem, lecz Bóg nazwał je tak, gdy wybawił Noego do potopu: *Ale z tobą ustanowię przymierze moje (6,18 BW)*. Później Bóg dał Noemu (i nam) tęczę jako znak Swojego wiecznego przymierza z ziemią i z całym ciałem – mówiącego, że nigdy więcej nie sprowadzi potopu, aby zniszczyć całe życie (**9,8-17**).
- 2 Gdy Abraham otrzymał obietnicę nasienia (potomka), powiedziane mu zostało, że jest to wieczne przymierze między Bogiem a jego nasieniem. Znakiem tego przymierza miało być obrzezanie, i każdy żyjący potomek Abrahama przez jego syna Izaaka jest przypomnieniem dla nas, że Boży zamiar wobec Izraela nigdy nie zawiedzie (**17,9-14,21**).
- 3 Pod Mojżeszem przymierze z Bogiem zawarł naród Izraela. Jest ono nazywane starym przymierzem i zostało potwierdzone, jak pozostałe przymierza, przez ofiarę. Mojżesz pokropił ludzi krwią z ofiar, a oni mówili: *Wszystko, co powiedział Pan, uczynimy (Wj 19,5; 24,4-8)*. Wkrótce jednak złamali to przymierze.

Nowe przymierze

Gdy Jezus wprowadził łamanie chleba w wieczerniku w Jerozolimie, tuż przed swoją śmiercią, zanim podał wszystkim kielich wina, powiedział: *To bowiem jest moja krew nowego testamentu [przymierza], która wylewa się za wielu na przebaczenie grzechów (Mt 26,28 UBG)*. To przymierze różni się od starego przymierza (Mojżeszowego), ponieważ pod nim Bóg obiecuje przebaczenie grzechów. Stare przymierze było nieustannie łamane przez Izrael, lecz z powodu doskonałości ofiary Chrystusa pod nowym przymierzem Bóg może wybaczać i będzie mógł wypełnić

wszystkie Swoje przymierza obietnicy (**Rz 8,1-4**). Ustępy takie jak **2 List do Koryntian 4,14-15** i **List do Galatów 2,20** pokazują, że miłość Chrystusa w ofiarowaniu siebie samego działa jako potężny przykład w wypracowaniu nowego przymierza na sercach wierzących. To właśnie przychodzi na myśl w czasie nabożeństwa łamania chleba.

Obietnice przymierza dla Abrahama i Dawida potwierdzone przez śmierć i zmartwychwstanie Jezusa

Jezus jest nam przedstawiony w Nowym Testamencie jako *syn Dawida, syn Abrahama* (**Mt 1,1**). Mężczyznom tym dane były dwa z wielkich przymierzy Pisma (**Rdz 17,7; 2 Sm 23,5**). Paweł mówi, że Jezus przyszedł, *aby potwierdzić obietnice dane ojcom [Izraela]* oraz że wszystkie Boże obietnice są w nim *tak i Amen* (**Rz 15,8; 2 Kor 1,20**). Tak więc ofiara Jezusa umożliwia wypełnienie wielkich i drogocennych obietnic. Widać to w **Księdze Rodzaju 15,4-21**. Abrahamowi nie brakowało wiary, ale chciał wiedzieć, w jaki sposób on, człowiek śmiertelny i grzeszny, może odziedziczyć ziemię Kanaan na wieczne posiadanie. Udzielona mu Boża odpowiedź była proroczą wizją ofiary Chrystusa (patrz wyżej). Apostoł nazywa Jezusa *pośrednikiem nowego testamentu [przymierza]* (**Hbr 9,15**). Zachariasz, gdy rozwiązał się jego język, zobaczył Pana Jezusa jako tego, który wypełni przymierze i przysięgę złożoną Abrahamowi i Dawidowi (**Łk 1,68-73**).

Nowe przymierze ma zostać wypełnione przez naród Izraela

Gdy czytamy **Jer 31,31-34** oraz te same słowa zacytowane przez apostoła w całości w **Liście do Hebrajczyków 8**, uświadamiamy sobie, że pierwszorzędnym celem nowego przymierza jest oczyszczenie i przyjęcie Izraela jako ludu Bożego w Królestwie. Apostoł odnosi się wyraźnie do domu Izraela i domu Judy, a kontekstem tego jest lud, który odrzucił stare przymierze, a teraz akceptuje nowe. Tego samego uczą inni prorocy. **Księga Izajasza 59,20-21** (cytowana przez apostoła Pawła w **Rz 11,26-27**) mówi nam, że odkupiciel (Chrystus) przyjdzie do Syjonu i odwróci bezbożność od Jakuba, aby wypełnić przymierze. **Księga Ezechiela** mówi o wiecznym przymierzu, które Bóg zawrze ze Swoim narodem, a także o oczyszczeniu narodu (**37,23-26**). **Księga Jeremiasza** mówi nam, że przymierze z dniem i z nocą jest gwarancją dla nas, że Bóg dotrzyma Swojej obietnicy złożonej Dawidowi (**32,40; 33,20-22**). **Księga Zachariasza** opisuje w rozdziałach **12** i **13**, jak Żydzi w kraju zostaną oczyszczeni, a **Ez 20,33-44** opowiada, jak żydowska diaspora zostanie oczyszczona przez dzieło nowego przymierza.

Niektóre cechy nowego przymierza

- Zostało zawarte w pierwszym rzędzie z narodem Izraela. (**Jr 31,31**)
- Oferuje przebaczenie grzechów dla wielu. (**Mt 26,28**)
- Jezus jest jego pośrednikiem. (**Hbr 9,15**)
- Jego dzieło przebaczenia obejmuje tych, którzy żyli pod starym przymierzem i wcześniej. (**9,15**)
- Jest wieczne. (**13,20**)
- Potwierdza obietnice złożone w Edenie i te złożone Abrahamowi i Dawidowi. (**Rz 15,8**)
- Poprzedzało stare przymierze o 430 lat, lecz zostało ratyfikowane dopiero wtedy, gdy przyszedł Chrystus. (**Ga 3,17**)
- Dzisiaj wierzący wkraczają do nowego przymierza przez chrzest, który wiąże ich z ofiarą Chrystusa. (**Rz 6,3-6; Ga 3,27-29; Ps 50,5**)
- Ci, którzy są w relacji przymierza z Bogiem powinni mieć Boże prawa wypisane w swoich sercach i umysłach, i kroczyć w wierze do Królestwa. (**Hbr 8,10; Jk 2,20-22**)

BG: Biblia Gdańska; BW: Biblia Warszawska; UBG: Współczesna Biblia Gdańska (NT);
pozostałe cytaty: Biblia Tysiąclecia, wyd. IV

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

www.prawdybiblijne.com